

PIETER DE VRIES

DE OPLOSSING

WIJSHEID OM ER ZELF OF SAMEN UIT TE KOMEN

Pieter de Vries

De oplossing

wijsheid om er zelf of samen uit te komen

Uitgeverij Life & Business Refreshment

Eerste druk 2015

© 2015 Pieter de Vries

© 2015 Uitgeverij Life & Business Refreshment

ISBN 978 90 823776 2 0

NUR 801

Omslag ontwerp: Dennis de Vries

Layout binnenwerk: De Weijer Design BNO

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Life & Business Refreshment

Van Hengellaan 2

1217 AS Hilversum

Voor Jan, Janneke, Dennis en Robbert

We zien mensen en situaties zoals we zijn,
niet zoals ze zijn.

Inhoud

Inleiding	11
1 Het bewustzijn	13
2 De ambitie	21
3 De capaciteit	33
4 De actie	39
5 Het resultaat	53
6 De waarheid	61
Epiloog	71
Vervolg	78
Dankwoord	80

Inleiding

Er waren eens zeven klasgenoten die samen op pad gingen. Ze hadden net eindexamen gedaan en waren allemaal geslaagd. Met hun middelbareschooldiploma op zak mochten ze nu uitvliegen, onder de vleugels van hun ouders en van school vandaan. Hun toekomst tegemoet. Eindelijk vrij en aan het begin van hun eigen leven. Een hecht clubje dat elkaar de afgelopen jaren goed had leren kennen: vier jongens en drie meisjes. Samen een week naar een romantisch eiland en daarna ieder zijns weegs, de wijde wereld in. Deze vakantie moest de kroon op hun schooltijd worden, het grote cadeau voor het harde werken. De reis waar ze een jaar naartoe hadden geleefd, de sappige worst die hen door het zware laatste jaar had heen getrokken. Het zou allemaal heel anders lopen.

Ze belanden in een levensbedreigende noodsituatie en komen oog in oog te staan met hun diepe angsten en verlangens. Hun kijk op elkaar en zichzelf zal daardoor voorgoed veranderen. Een van hen staat op als leider. Hij heeft ooit een ingeving gehad, *de oplossing*. De oplossing is een systeem om de juiste keuzes te maken en zo problemen beter en sneller op te lossen en ambities beter en sneller te realiseren. Dit systeem kan worden gebruikt door iedereen individueel, door groepen mensen en bij de grote dilemma's van onze tijd. Zullen de klasgenoten de wijsheid vinden om er zelf of samen uit te komen? Een spannende zoektocht, een parabel over het maken van de juiste keuzes in het leven.

1 Het bewustzijn

Die ochtend ontmoeten ze elkaar op de luchthaven. Om acht uur sharp bij het Meetingpoint, is de afspraak. Om kwart voor acht arriveert Francine als eerste in de centrale hal. Francine is iemand van de klok en van afspraak is afspraak. Ze draagt gifgroene slippertjes en haar teennagels zijn lichtblauw gelakt. Ze heeft felrood gestifte lippen en kuiltjes in haar wangen. Ze is al een tijdje verliefd op Ed. Ze wil niet graag als een bitch overkomen, maar nu, nu gaat ze het zeker zeggen. Deze vakantie moet het dan toch echt gebeuren. Zij heeft al haar moed verzameld en bij de spullen in haar aluminium koffertje gepakt.

Na haar arriveert Roland. Groot, breedgeschouderd en voorzien van een bruine tint. Zijn blonde stekelkuif steekt als de klep van een petje boven zijn doordringende blauwe ogen uit. Roland wil altijd winnen, ziet in alles een competitie en wat anderen van hem vinden is voor hem heel belangrijk. Zowel wat identiteit als wat imago betreft wil hij boven op de apenrots zitten. Hij heeft het op Maureen voorzien. Al jaren zit hij achter haar aan. Maar het is hem nog niet gelukt haar te veroveren. Onder de douche fantaseert hij vaak over haar. Hoe zou ze bewegen als ze de liefde bedreven en hoe zou ze klinken?

Roland en Francine begroeten elkaar met een hug. Ze draaien naar elkaar toe en drukken hun bovenlichaam en hun wang even tegen elkaar aan. Ze kussen elkaar niet en kijken nonchalant langs elkaar heen. "Hi, heb jij de anderen al gezien?" vraagt Francine. "Nee, nog niemand." Ze gaan met hun rug naar elkaar staan en kijken quasi zoekend rond.

Plotseling ziet Roland iets bekends in de hal. “Hee, Ed!” roept hij, terwijl hij zijn hand opsteekt. Ed steekt vanuit de verte twee vingers in de lucht.

Ed heeft intellectuele vrijheid hoog in het vaandel staan. Zijn blote voeten steken in ongepoetste schoenen, een driekwart broek bedekt zijn dunne benen. Hij loopt in een relaxte tred op zijn reisgenoten af en begroet hen met een high five, die hij uitvoert in slow motion. Hij gooit zijn tas tussen zijn benen neer en maakt zo zijn handen vrij om een sjekkie te draaien.

“Je mag hier niet roken!” zegt Francine. “Dat weet ik, maar wel rollen,” grapt hij. “Francine, ik had me er nu net zo op verheugd om met alleen maar vrienden op vakantie te gaan, zonder een schooljuffrouw erbij!”

Francine reageert: “Had je weer wat veiligheidsspelden nodig, vriend?”, met haar voet wijzend op de opengesproongen ritssluiting in Ed zijn reistas. “Ja, op het eiland koop ik wel een nieuwe,” antwoordt Ed, terwijl hij behendig met een pink en ringvinger het klepje van zijn pakje shag vastklemt en tegelijkertijd met zijn duimen en wijsvingers een sigaret draait. Hij likt de gerolde sigaret dicht, steekt hem in zijn mond en kijkt Francine vragend aan.

“Joehoe! Joehoe!” klinkt het verderop in de hal. Het zijn de vier andere leden van de groep. Op een drafje komen ze op de andere vakantiegangers af. “Nou, dat was even stressen, man!” roept een van de meisjes. Ze moet even op adem komen en steunt met haar handen op haar knieën. De twee meiden en twee jongens nestelen zich in de kring op de plekken die al schuifelend door de anderen zijn vrijgemaakt. “We hadden bijna de aansluiting gemist, omdat Luuk zijn paspoort niet kon vinden, dus het laatste stuk moesten we

hollen. Stressen, man!” zegt Heleen, die al wat op adem begint te komen.

Heleen en Luuk zijn een stel, het enige setje in de groep. Luuk is bijna een kop kleiner dan zijn vriendin. De laatste tijd zitten er wat barstjes in de relatie en dat is niemand van de vriendengroep ontgaan. Ze hebben vaak ruzie en hebben het al een tijdje niet meer gedaan. Ze moeten oppassen dat ze elkaar deze vakantie niet gaan kwijtraken.

“Handig!” roept Francine. “Was het weer laat gisteren, jongen?” “Ja, man, heftig!” antwoordt Luuk.

Naast hem staat Maureen. Maureen is een echte *babe*. Een *natural beauty*. Zo’n meisje waarvan je moet vaststellen: *some have it all*. Intelligent, sociaal, lief, mooi, aantrekkelijk en bij iedereen populair. “Om gek van te worden, die combinatie!” heeft Heleen eens gezegd toen ze te veel drank op had.

Maureen heeft een strak wit topje aan. Twee spaghetti-bandjes zijn het enige dat haar schouders en hals bedekt. Ze loopt opmerkelijk gemakkelijk op haar hoge suède pumps. Maureen baalt ervan dat iedereen haar op haar uiterlijk beoordeelt en denkt dat ze het zo voor elkaar heeft. Ze moesten eens weten! Eigenlijk is ze heel onzeker over zichzelf, zelfs over haar uiterlijk. Ze zoekt echt verbinding met anderen en dat is zowel met jongens als met meisjes moeilijk. Ze weet niet wat ze werkelijk wil en ook nog niet wat – en of – ze wil gaan studeren. Ze zoekt verdieping, verdieping die ze maar heel af en toe ervaart in deze groep.

Maureen kust de binnenkant van haar hand en draait daarmee een rondje in de groep bij wijze van groet. Roland, die naast zich speciaal voor haar een plekje heeft vrijgemaakt, heeft iets veel beters in gedachte. Hij buigt zijn hoofd

in haar richting en tuit zijn lippen. Een zwoele kus is haar antwoord. Op zijn wang, dat wel, maar Roland voelt hoe ze met haar lip nog net zijn mondhoeck raakt. Zou ze dat expres doen? Zou ze nu dan toch voor hem gaan vallen? Zou het deze vakantie dan echt gaan gebeuren? Zou hij haar kunnen veroveren?

“Wie wil er koffie?” vraagt Roland. “Maken we een pot?” reageert Francine, de groep rondkijkend. Iedereen knikt instemmend. “Oké, ik zal de pot wel beheren,” zegt ze. “Wie wil er koffie?” vraagt Roland nog eens en kijkt de groep rond. “Ik thee graag,” zegt Maureen. Roland herhaalt de bestelling: “Een, twee, drie, vier, vijf, zes koffie en één thee.” Hij draait zich om en loopt naar het fastfoodrestaurant achter hem. Even later komt hij terug met zeven dampende bekers in een kartonnen draagplateautje. In een achtste beker zitten suikerstaafjes, melkstaafjes en roerstaafjes. Hij gaat er de groep mee rond. Met hand en tand voegt iedereen de benodigde suiker en melk aan de hete drank toe.

Er wordt lustig op los gekeuveld en iedereen drinkt van zijn hete drankje. Net voordat de grote klok in de hal acht uur aangeeft, gooien ze hun beker in de prullenbak. “Hoe is het mogelijk, allemaal op tijd!” mompelt Francine.

De reisgenoten pakken hun bagage en lopen onder het grote gele bord *departure area* een brede gang in. Een voor een lossen de klasgenoten op in de stroom reizigers. De massa schuifelt langzaam door de gang. Als een worst in een gehaktmolen worden de reizigers de gang in geperst. Naar de paspoortcontrole en de *security check*. Daar wordt het vlees klein gemaakt en door elkaar gehusseld. Vervolgens wordt het door een stelsel van gangen en slurven verder naar de uitgangen geleid om daarna in dunne slierten weer

uit te waaieren naar talloze bestemmingen in de wereld. Alle stukjes vlees zijn op weg van hun eigen herkomst naar hun eigen bestemming. Van heinde en verre komen ze, naar heinde en verre gaan ze.

Bij de *security check* is het een drukte van belang. Ed slaat het proces geduldig gade. “Use plastic bags, please!” roept een veiligheidsbeambte in de verte. De analyticus Ed neemt het geheel uitvoerig in zich op. Niemand ontloopt de *security check*. De flessenhals in het hele proces. Ook de klasgenoten ontkomen er niet aan. En dan te bedenken dat het er op alle luchthavens in de hele wereld precies zo aan toegaat! Wat een systeem! Dit wereldwijde netwerk van flessenhalzen moet ervoor zorgen dat niemand een wapen of een bom mee aan boord kan nemen om er een kaping of aanslag mee te plegen. Daarom mogen de passagiers maar honderd cc vloeistof meenemen aan boord.

De reizigers moeten door een scanner: één rij door een heel moderne 360-gradenscanner en één rij door de ouderwetse poortjes. Sommigen worden daarna gefouilleerd. Mannen door mannen en vrouwen door vrouwen.

Waarom eigenlijk niet andersom? vraagt Ed zich af. Alsof je geen veiligheidsbeambten hebt die gay zijn. Die vinden het hier vast een walhalla! Ed fantaseert wat er zou gebeuren als hij gefouilleerd werd door de vrouwelijke beambte vooraan in zijn rij. Zij is streng en gedecideerd en ze brengt zijn fantasie op gang.

Zij zal hem expres uit de stroom reizigers pikken, ook al ging het rode lampje niet aan toen hij onder het poortje door liep. Ze zal hem vragen stil te staan en zich met wijd gespreide armen en benen voor haar op te stellen. Ze zal even wachten en hem dan rustig beginnen te betasten. Zijn armen, rug,

borst, zijn middel. Van onder naar boven zal ze langs zijn benen strijken, eerst aan de buitenkant, dan aan de binnenkant. Ze zal het heel langzaam doen en iets te hoog doorgaan, terwijl iedereen in de rij staat toe te kijken. Dan zal ze hem naar zijn bestemming vragen. Uiteindelijk vertrouwt ze de zaak toch niet helemaal en wil ze hem nog wat aanvullende vragen stellen. Ze verzoekt hem mee te werken aan een nader onderzoek. Hij wordt meegenomen naar een apart kamertje ergens op de luchthaven. Wat zal ze allemaal met hem doen als hij daar wordt ondervraagd? Misschien zal ze hem zelfs gaan onderzoeken? Zal hij geboeid worden? Worden er nog meer beambten bij gehaald? Vrouwen of ook mannen? Zal hij zich moeten uitkleden? Tot waar zal het onderzoek gaan? Zullen ze handschoenen dragen of niet? Kan hij weigeren of moet hij meewerken? Zal het vernederend zijn of juist opwindend? In de kamer naast hem hoort hij de stem van Francine, die blijkbaar ook is opgehouden voor nader onderzoek. Hij hoort door de muur heen twee mannenstemmen. Wat ze zeggen kan hij niet verstaan, maar wel dat Francine protesteert en tegenstribbelt.

“Use plastic bags, please!” Ed richt zijn aandacht weer op het schouwspel voor zich. Hij ziet dat er in het scanproces regelmatig verboden goederen worden aangetroffen: bussen scheerschuim, flesjes shampoo, tubes crème en aanstekers. Die worden door de veiligheidsmensen behendig uit de bagage gevist. Demonstratief worden de trofeeën vervolgens overgedragen aan de opperbeambte, een norse vrouw met ballonkuiten.

“Wat een theater allemaal!” verzucht Ed. “Iedereen onderwerpt zich aan die belachelijke wereldwijde veiligheidsprocedures, die meer weg hebben van een klucht. Dat hele

omslachtige proces is zo lek als een mandje. Sinds de aanslagen op het World Trade Centre is de illusie van een veilig gevoel blijkbaar belangrijker dan echte veiligheid! Dit systeem biedt geen enkele garantie dat er geen bom meege-smokkeld wordt. Alsof wij met zijn zevenen niet om de beurt naar de wc zouden kunnen gaan als we aan boord zijn. En alsof we daar dan niet zevenmaal honderd cc springstof uit onze handbagage bij elkaar zouden kunnen gooien in een lege fles. Dan hebben we zevenhonderd cc springstof. Een wijnfles vol! Toch een aardig bommetje, dacht ik zo.”

DE OPLOSSING IS EEN KORT VERHAAL OVER ZEVEN KLASGENOTEN, DIE NA HUN EINDEXAMEN SAMEN OP VAKANTIE GAAN. IN PLAATS VAN OP EEN BRUISEND PARTYEILAND KOMEN ZE OP EEN GEVAARLIJK VULKAANEILAND TERECHT. IN DE LEVENSBEDREIGENDE SITUATIE DIE DAN ONTSTAAT, ONTHULT EEN VAN HEN *DE OPLOSSING*. KAN *DE OPLOSSING* DE REIZIGERS NU REDDEN? ZULLEN ZIJ DE WIJSHEID VINDEN OM ER ZELF OF SAMEN UIT TE KOMEN? EEN SPANNENDE ZOEKTOCHT, EEN PARABEL OVER HET MAKEN VAN DE JUISTE KEUZES IN HET LEVEN.

"EEN BOEK VOOR LEZERS VAN PAULO COELHO EN ANTOINE SANT-EXUPÉRY'S *DE KLEINE PRINS*."

PIETER DE VRIES (1961) GROEIDE OP IN AMSTERDAM, STUDEERDE RECHTEN EN WERKTE IN DIRECTIEFUNCTIES BIJ GROTE BEDRIJVEN. SINDS 1998 IS HIJ COACH VAN MENSEN EN ORGANISATIES, GASTDOCENT, SCHRIJVER EN SPREKER. ZIJN VORIGE BOEK, *CODE 959*, IS EEN BESTSELLER.

UITGEVERIJ LIFE & BUSINESS REFRESHMENT
WWW.PIETERDEVRIES.COM